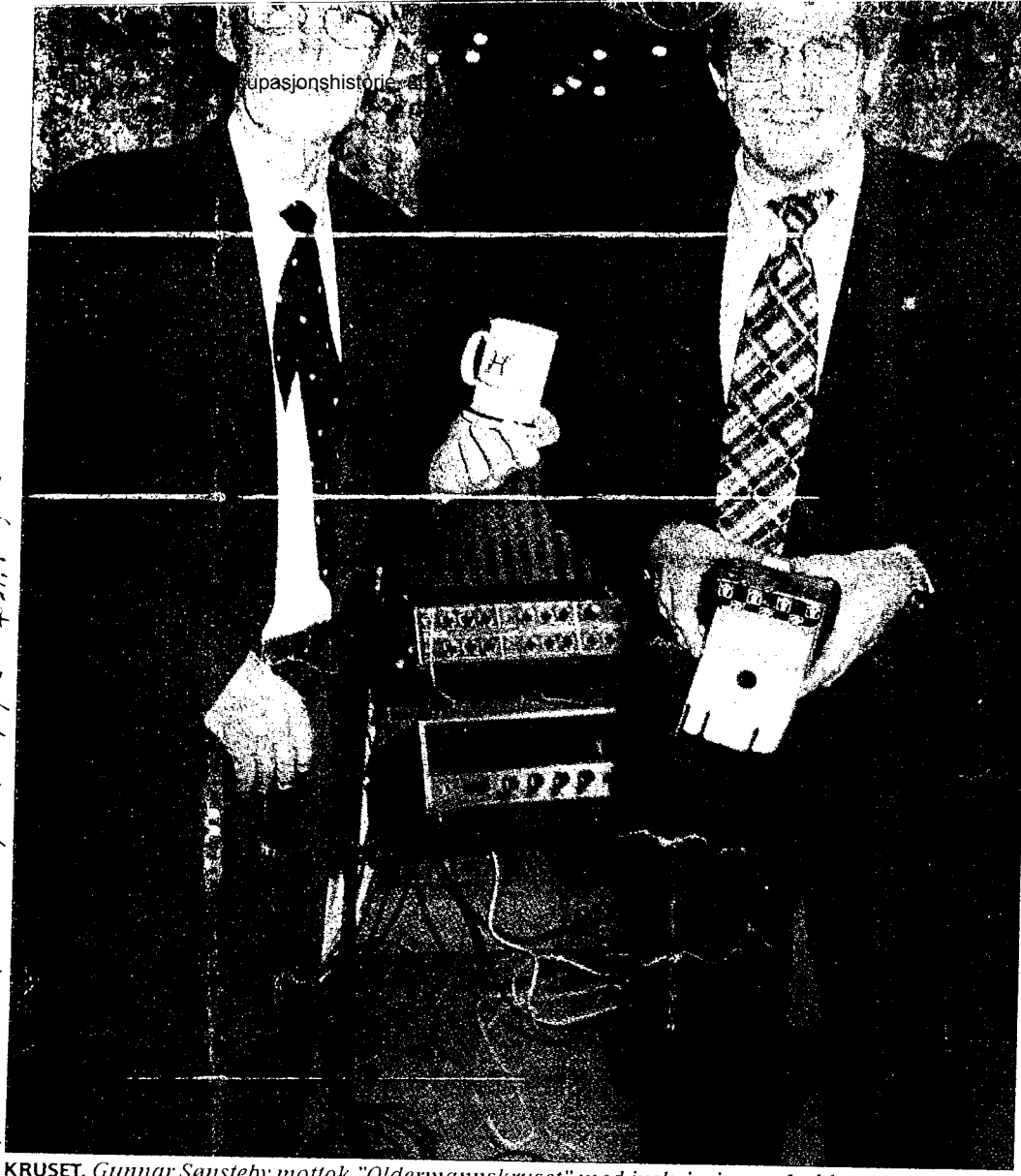

KRUSET. *Gunnar Sønsteby mottok "Oldermannskruset" med inskripsjon av 1.oldermann Jan Hovinbøle.*

Kjakan "sprengte" klubbhuset på Herøya

- Det var ikke meningen min å sprenge klubblokalet her på Herøya, sa den kjente storsabotøren fra okkupasjonsårene, Kjakan, alias Gunnar Sønsteby i muntre ordelag da han besøkte oldermannslaget på Herøya.

Harry Chr. Endresen
(tekst og foto)

Det kan dekkes til 80 personer, og vanligvis ligger snittet på mellom 50 til 70 personer på møtene. Allerede for møtet tok til måtte man hente ekstra bord og stoler, og under middagen måtte garderommet tas i bruk. Fintellingen viste 99 fremmøtte.

Allerede tidlig under okkupasjonen kom Sønsteby sammen med blant andre Max Manus, med i det illegale arbeidet i den etter hvert så kjente "Oslogjengen".

Han fremstilte seg selv absolutt ikke som den helten han i virkeligheten er. Saklig og meget interessant fortalte han om de utallige sabotasjeaksjonene gjengen var med på, blant annet Arbeidskontoret i Oslo hvor hele navnregisteret på ungdom som skulle innkalles til den såkalte Arbeidstjenesten, som i virkeligheten var tenkt til krigstjeneste for tyskerne, ble sprengt i filler. Likeså sprengningen av avdelingen på Kongsberg Våbenfabrik som produserte Bofors-kanoner.

- Jeg opererte under omkring 40 forskjellige dekknavn, og hadde et tilsvarende antall dekkleiligheter i Oslo. Selvsagt var jeg med bilde etterlyst over hele landet. Selv om jeg gikk under navnet Kjakan, har jeg jo en hake som absolutt ikke skiller seg ut, smilte Sønsteby.

Sønsteby berømmet den norske idrettsungdommen som nesten totalt saboterte nasistenes forsøk på å nasifisere ungdommen, og fortalte at størsteparten av dem som gjorde en innsats i motstandsbevegelsen var idrettsfolk.

Han var også flere ganger over i England for å motta oppdrag, og kom ved sine besøk i kontakt med kong Haakon. Han fortalte at kongen var meget godt kjent med hva som foregikk her hjemme, og uttrykte sin hjemlengsel.

- Likeså kjente han godt til mine forskjellige dekknavn og ved en anledning sa han til meg: Nå, hva heter De i dag da Erling Fjeld? Med god grunn fikk han jo navnet "Folkekongen", sa Sønsteby.